

OD SEMIENKA K RASTLINKE

Pod bielou snehovou perinou v zemi všetko odpočíva. Spia chrobáčky, húseničky ,aj semienka rastliniek.

Na jar začne slniečko teplejšie svietiť, roztopí sneh a zobudí aj semienka.

„Ahoj slniečko, zohrialo si nás“, tešili sa semienka.

“Ale teraz sme hrozne smädné.“

„Nebojte sa, príde jarný dáždik a ten vás napojí“, povedalo slniečko.

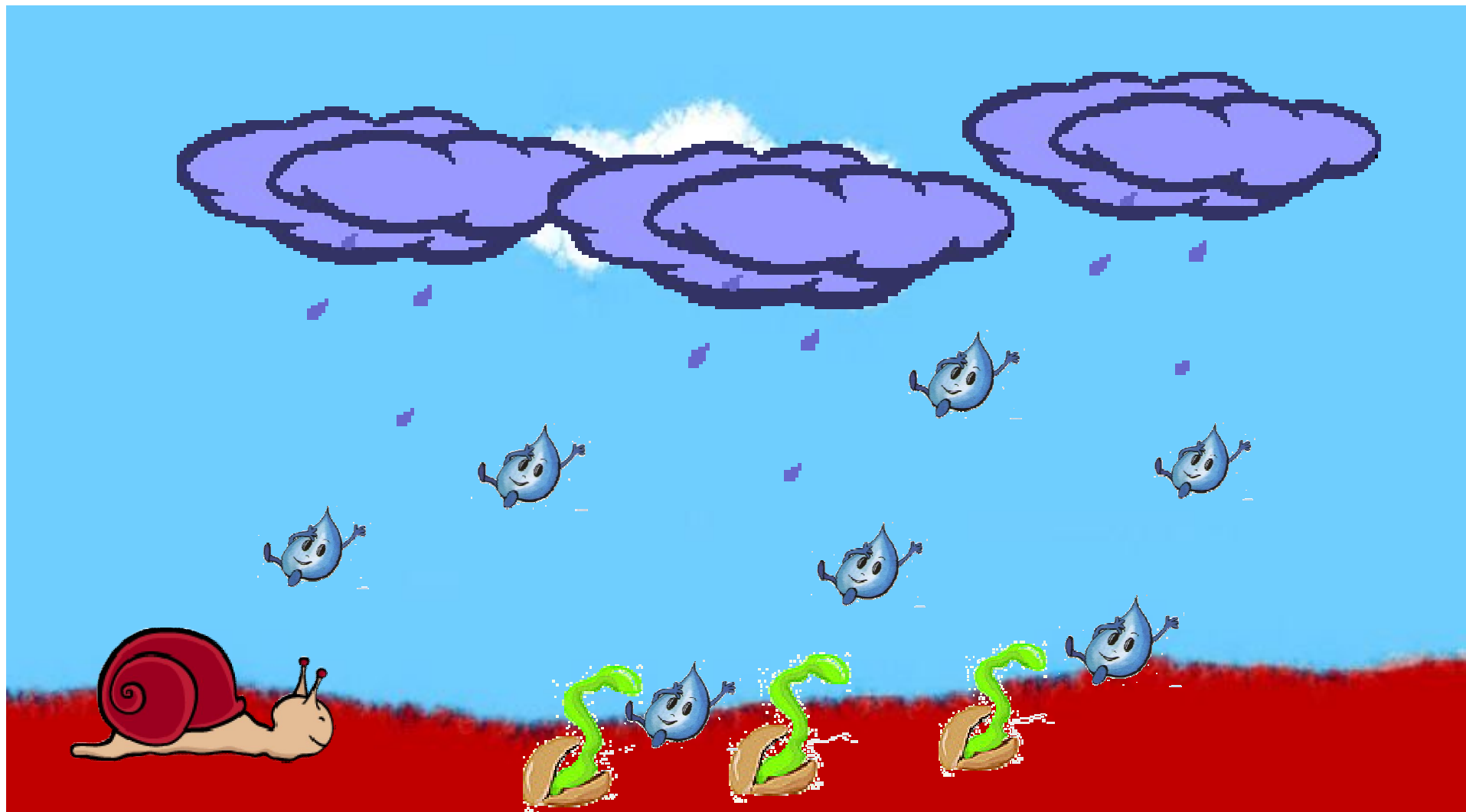

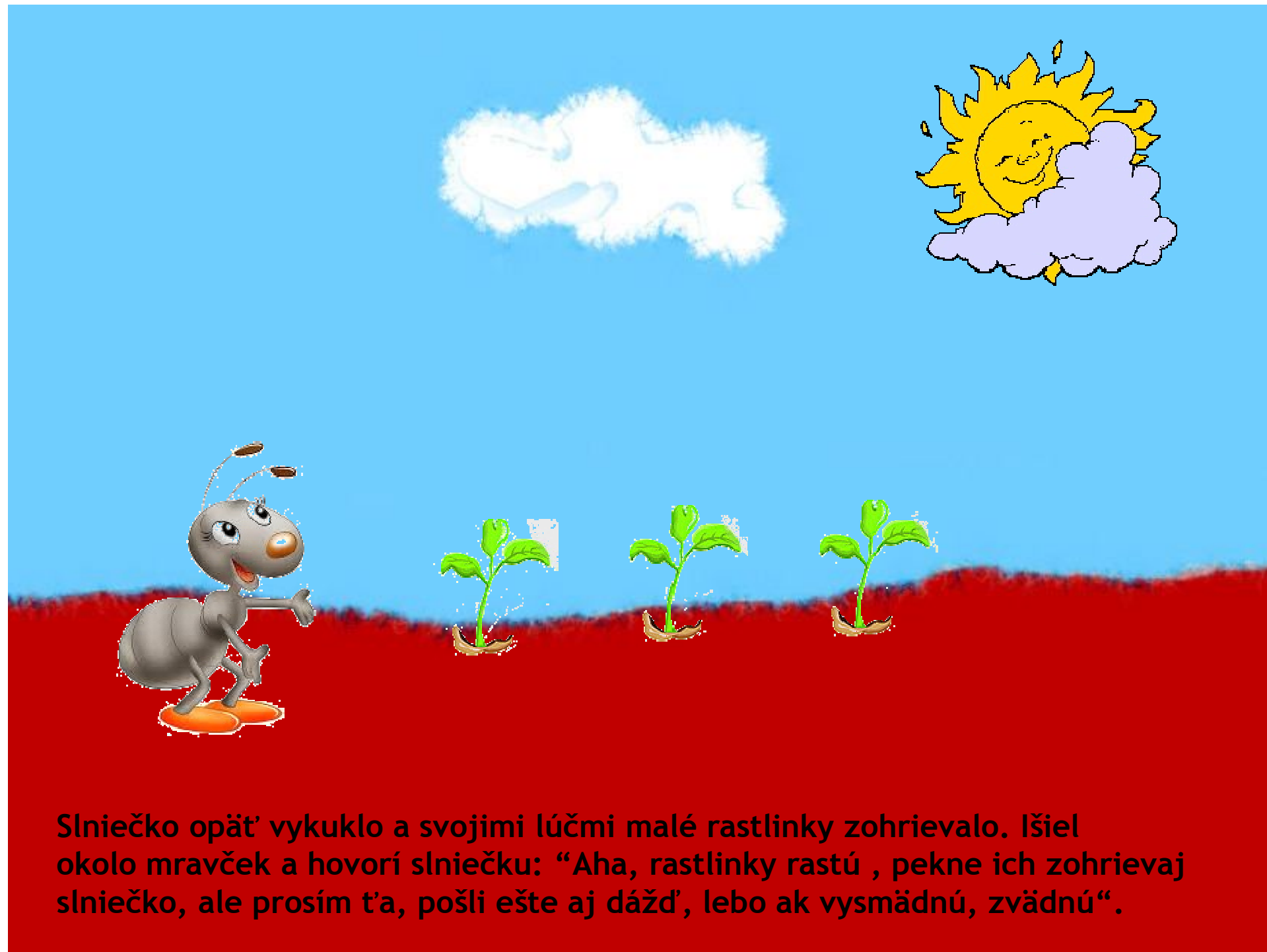
Za chvíľku začalo pršať a semienka usilovne pili a tešili sa z každej kvapôčky vody.

Po daždi zase zasvietilo slniečko, zohrievalo zem aj semienka a semienka začali rásť.

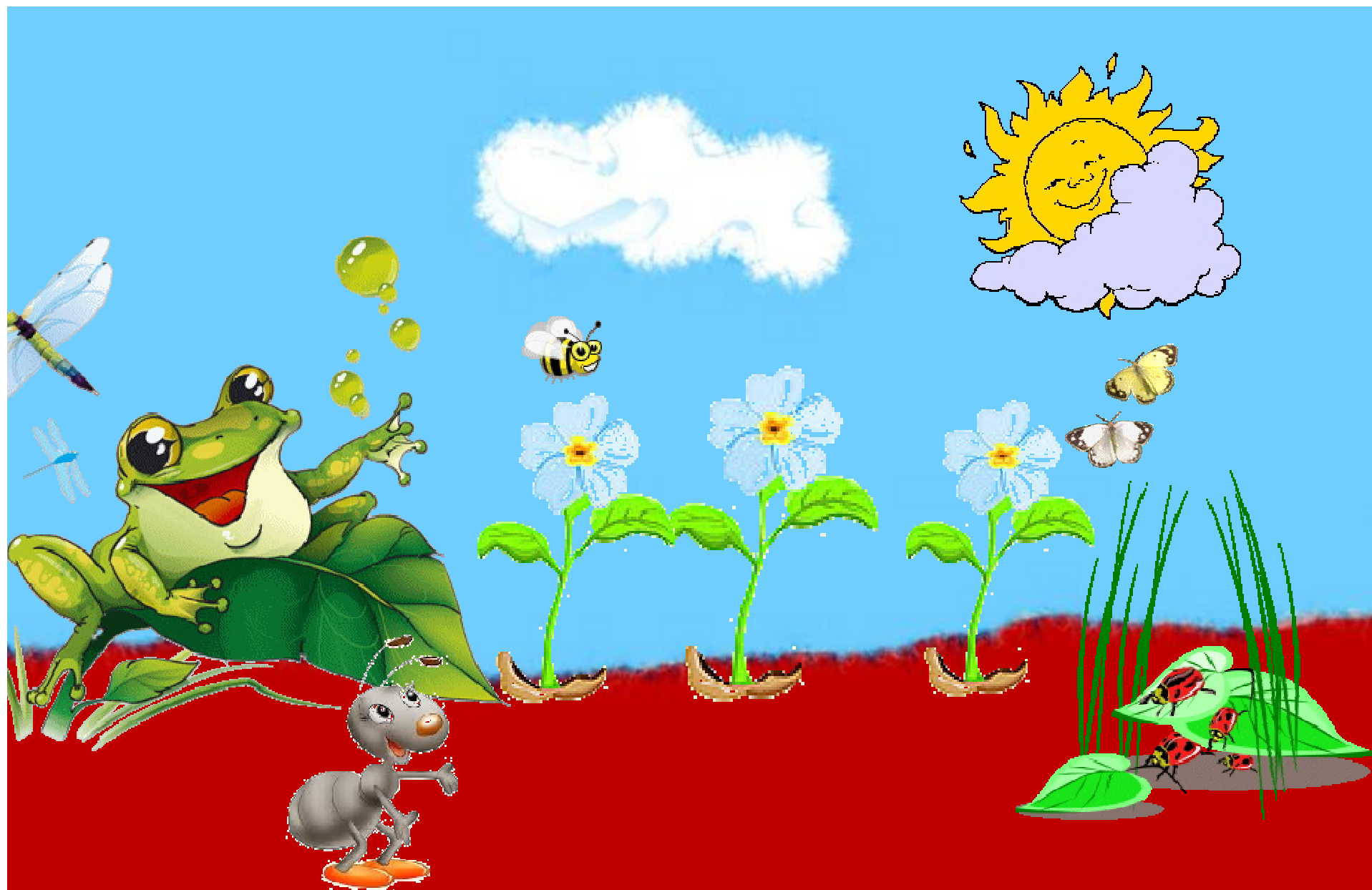
Potom zase začalo pršať a semienka usilovne pili a rástli, až celkom vykukli spod zeme.

Slniečko opäť vykuklo a svojimi lúčmi malé rastlinky zohrievalo. Išiel okolo mravček a hovorí slniečku: “Aha, rastlinky rastú , pekne ich zohrievaj slniečko, ale prosím t’a, pošli ešte aj dážď, lebo ak vysmädnu, zvädnú“.

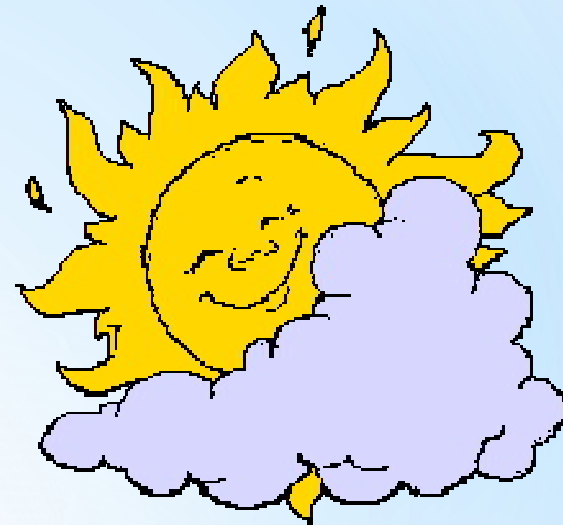

Dažd'ové oblaky sa rýchlo ponáhľali, aby poliali malé rastlinky. Rastlinky pili každú kvapku, rástli a boli zo dňa na deň silnejšie a väčšie.

Jedného pekného dňa z nich vyrástli kvety a svojou krásou potešili všetkých okolo.

KONIEC

M. Pástorová

